

SLOVENSKI ŠTAJERC

Iz naroda za narod!

«Slovenski Štajerc» izhaja vsak drugi četrtek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Naročnina za celo leto 2 K. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati naprej. — Cena oznanil je za eno stran 32 K, za $\frac{1}{2}$ strani 16 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{3}$ strani 4 K, $\frac{1}{16}$ strani 2 K, $\frac{1}{32}$ strani 1 K. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserterate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravništvo je v Kranju (Kranjsko). — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

Št. 4.

V Kranju, dne 18. februarja 1905.

II. letnik.

Židovska vlada na Ogrskem.

(Dopis priprostega kmeta iz mariborskega okraja.)

Nedavno sem govoril z nekim Slovakom iz požunškega okrožja. Ta mi je razkladal prežalostne razmere Slovakov na Ogrskem. Pravil mi je, da Slovaki na Ogrskem nimajo sploh nobene pravice, ker je židovska vlada slovanski jezik izbacnila iz uradov in šol, ter «učijo» in uradujejo vse po madjarski. Da se v teh šolah slovaški otroci ničesar ne naučijo, je umevno. Ako tedaj kdo dobi kako pismo od sodnije, ki je pa pisano vselej v madjarsčini, mora je nositi pol dneva naokoli, predno najde človeka, ki mu je zna raztolmačiti. Advokati in sodniki so sami židje, in če se dva kmeta gresta tožit, vselej obadva do gole kosti oderejo, ker jima nazadnje še prodajo posestvo za ničevo ceno. In tako prehajajo zemljišča naglo v roke židovskih oderuhov. Povedal mi je tudi, kakor nam že prej znano, da je na Ogrskem pritisnila lani huda suša, ki je uničila kmetom vso setev in senožet tako, da so morali v jesen prodati vso živino, katero so pokupili židje po beraških cenah. Nasprotno pa židje dobivajo po železnici živila, katera pa kmetom po tako visokih cenah nazaj prodajajo, da bodo kmetje zajedli svoja zemljišča, še predno pride pomlad. In kaj potem?! Naša «človekoljubna» vlada se za vse to ne zmeni, ker se noče zameriti židovskim oderuhom, kakor je to storila pred leti ruska vlada, ki je stopila tem oderuhom tako na rep, da so morali bežati na vse strani. In zdaj ravno ti, iz Rusije pobegli židje, s pomočjo Slovanom sovražnih Nemcev, Angležev in Madjarov izkušajo naščuvati ves svet proti «barbarski» Rusiji, ki ne pusti židom, da bi drli kmeta, kakor to delajo posebno na Ogrskem, Nemškem in Angleškem, ker pri vseh teh vladah imajo židovski kapitalisti prvo besedo. Torej se ni čuditi, da je angleška vlada, najbrž na migljaj slavofobske Prusije naščuvala japonske divjake na mirno Rusijo ter nastavila istej še doma vsemogoče pasti, ki naj bi ob času vojske napravile občno vstajo,

in takoj uničile to, na vsem svetu edino židovskim oderuhom sovražno, a pravično Rusijo. In kaj bi bilo spet potem?! Upamo pa, da se tem hudobnežem za zdaj to še ne bo posrečilo.

Iz tega je tedaj umevno, zakaj udrihajo naši požidjeni nemški časniki tako ljuto po Rusih in Slovanih sploh. Nam kažejo vedno «lakoto» in «barbarizem» v Rusiji, da bi odvrnili naše oči od barbarizma in lakote doma; na Ogrskem, Pruskem in Angleškem pa je zmirom «vse v redu», četudi na milijone ljudi lakote pogine. Kaj je tem «človekoljubom» za to, da le oni dobro živijo i. t. d. Tako sodi priprost, a zaveden človek, kakršni so danes žalibog prave bele vrane.

Dopisi.

Iz Ptujске gore. Blížajo se občinske volitve. Omeniti je takoj, da se zadeva naših občinskih volitev vleče že čez tri leta. Volitve, ki so se vršile meseca februarja 1902. l. so bile zazveljavljene v sredini l. 1903. Dne 29. oktobra 1902. l. smo imeli zopet nove volitve. Pri obojih je propadla «Štajerčeva» stranka na vsej črti. Slavna c. kr. namestnija pa je bolj kot čez leto dni, namreč 10. novembra 1904. l. razveljavila tudi te volitve, in sicer samo za to, ker je g. župan rok za razpolago in pregled volilnega imenika in rok za reklamacije vsakokrat posebej razglasil, namesto samo enkrat oboje skupaj, kakor baje postava terja.

Bog pomagaj, da ne moremo imeti tako učenega župana, ki bi vse skrivnosti postav natančneje vedel, kakor c. kr. okrajni komisar in slavna c. kr. namestnija.

G. c. kr. okrajni komisar je namreč pred volitvijo pregledal vse dotične akte, torej tudi razglasila, pa ni našel nobene nepostavnosti. Sicer bi bila njegova dolžnost volitve takoj še pred začetkom ustaviti. Pa to se ni zgodilo. Volitve so se vršile. Ker pa niso izpale po volji

Slovinci! Zahtevajte v vseh gostilnah „Slovenskega Štajerca“!

Takih gostiln, kjer ni „Slovenskega Štajerca“ na razpolago, se ogibajte!

Štajercijancev, moral se je najti vzrok za razveljavljenje. Slavna c. kr. namestnija je potrebovala eno celo leto, da je našla tak vzrok. — Toliko torej o pretekli zgodovini naših občinskih volitev!

Sedaj pa k prihodnjim!

Tukajšna mnogoštevilna štajercijanska stranka že na vse mogoče načine bega in moti ljudstvo, da bi volilce vjela v svoje zanjke in tako prišla pri volitvah do zmage. Pri tem lovu ji je seveda na razpolago umazani ptujski «Štajerc», ki je, kakor znano, glasilo šnopsarjev in izmečka našega ljudstva. Tako posebno v štev. 3 z dne 5. februarja t. l. moti «Štajerc» dopisnik ptujskogorske volilce z marsikaterimi neresnicami. Pravi, da je bilo popraviljanje farovža nepotrebno. Vé pa vsak pameten in trezno misleč človek, da je bilo popravilo neobhodno in nujno potrebno, ker se farovž že čez 30 let ni nič popraviljal. Potrebo popravil pa je spoznala tudi komisija c. kr. okraj. glavarstva dne 12. avgusta 1902. in 3. februarja 1904 in ta komisija je tudi popravilo zaukazala. K tem komisijam povabljeni so bili vsi udje cerkvenega konkurenčnega odbora, med katerimi je večina Štajercijancev. Takrat ni proti potrebi popravil nihče ugovarjal, ker jo je lahko vsak sam videl in je vedel, da bi bilo tudi brezpametno. Tudi proti prekritju strehe ni popravil okenj se ni ugovarjalo, ker je c. kr. državni inženir spoznal, da se popravila drugače ne morejo izvršiti. Sedaj še le je dopisnik v ptujskem «Štajercu» odprl svoja (m)-učena usta! Hoče pa nerazsodne volilce preslepiti!

Vsi volilci, ki takim neresnicam verjamejo, so pomilovanja vredni, ker vsak pameten človek vé, da, kjer komisija opetovano spozna potrebo popravil, tam se jim nobeden ne more izogniti in da se mora k popravilom plačati toliko, kolikor pride na davčni goldinar.

S tem pa, da se poteguje «Štajerc» dopisnik za silno bogatega turniškega grajščaka, ki ga je dalo glavarstvo izbrisati iz volilnega imenika, ker kot ameriški državljani nima v Avstriji nobene volilne pravice, pač najlepše kaže, kakšen prijatelj kmetov in malih posestnikov da je. Ta naprednjaški (!?) dopisnik si menda želi, da bi nam zopet gospodovali bogati in kruti grajščaki, tudi če pridejo od Bog vé odkod, tudi če niso naše vere in našega jezika in živijo kot pagani.

Zares, lepa ljubezen «Štajerc» dopisnikov in pristašev do kmeta, s katero se vedno hlinijo!

Res, tri leta že tečejo rekurzi radi občinskih volitev, a te rekurze je vsakokrat vložila «Štajerc» stranka, ki hoče po vsej sili priti v naši občini do gospodarstva. Ali ni mar ta stranka kriva, da «stane vsaka volitev vendar tudi denarja»? Pa to ne zavoljo «farske», ampak zavoljo «Štajerc» stranke.

Dragi volilci! Ne dajte se motiti, ne dajte se zapeljati od tistih, ki hodijo okoli kakor rjoveči levi ter iščejo, koga bi požrli. Pridite vsi, volilci, posebno tudi vi, vsi-gdar zvesti, vrli, pošteni in nevstrašeni Poljanci, ter volite, kakor do sedaj, značajne, poštene in verne može, sicer bi se nad vami morala zjokati Marija, ki tako mogočno kraljuje na slavni Ptujski gori, ako bi po vaši malomarnosti in krivdi prišla lepa ptujskogorska občina v roke brezvercem in šnopsarjem.

Iz Podčetrka. Dokaj smo že zvedeli o trgu Podčetrku, a vendar bode umestno, če se poda še nekoliko podatkov o tem «stramm-deutschen» trgu, čegar nemški značaj, kakor pravi peščica teh posili-nemcev, bode izginil, ker so prišli semkaj takozvani «privandravci», ki bodo pokopali nemških značaj trga za vselej.

Kolikrat se slišijo tugujoči vzdihljaji tukajšnjih dam kakor: «device iz brloga» in dobroznane bivše kuharice, znana po sirenskem petju: «Luna zija, kladvo bije,» katera se ima zahvaliti le usodi, da je postala to, kar je danes. Ta naša doktorica misli, da je danes res že na Olimpu svoje zmage nad Slovenci trga in okolice in ima pravico zabavljati proti njim. Sama pa za silo govori, če smem reči, takozvani «kuheltajč», Ko smo dobili v trgu dvojezični poštni pečat, kako je bolelo našo doktorico; sopihala je od hiše do hiše, tarnajoč: «Landsberg bor imar tajč. Jezt homa krikt a slobenischen sigl und bos kumt no ament. O be, gezt geht ales caput!» Na strani teh dam se jezi invalid ob jednem krčmar gostilne «brlog» in dobro znani gozdni praktikant tukajšnje grajščine, čegar ime je tako pristna slovenska beseda — Drobnič; a vkljub temu pri vsaki priliki zbada s svojimi razžaljivimi besedami občane, mirne Slovence. Ta človek se postavlja kakor da bi bil bogve kakšne modrosti in lepega vedenja; izreči pa se mora občna sodba o tem «fantalinu», da to revše «duševne» in «moralne» tmine preseza z vedenjem vsak najsurovejši gozdni drvar. Se li more on med drugim morda ponašati s svojim vedenjem in oslovskim petjem na javnih cestah, da za dne napada mirno idoče in vozeče ljudi z orožjem, da ga morejo kot besnega zvezati, odvzeti mu orožje, njega pa poslati v spremstvo svojemu gospodarju, grajskemu oskrbniku. Zares vreden uslužbenec svojega gospodarja! — Koliko je ubogih drvarjev vzdihujočih, katerim je ta «pobalin» vtrgal pri izplačevanju težko prisluženi denar. Zbog tega vidimo hujskača, Drobnič v «brlogu» v družbi še pijanih mu pomagačev srkati opojno pijačo do pozne nočne ure: pri tem pa tuhtajo, kako treba hujskati proti Slovencem.

Omeniti pa še moram vzrok teh nemščurčkov «Bobnarjevega Tončka», priljubljen pod imenom «Spielgeist» in potomec slavne rodbine «Ungarjeve».

Njegovo vznemirjanje proti Slovencem in kvarjanje slovenskega jezika napravilo ga je v našem trgu kot strašilo, in hudo vreme, ki prihaja iz oblakov «duševne tmine». — Prave nemščine seveda nevesč, blodi po gostilnah o svojem blaženem «tajč», kjer bi zamogel dobiti na prav umazan način zastonj kupico vina. Zmerja naročnike slovenskih časnikov, sosebo bodeš ga pa v oči ti, dragi «Slovenski Štajerc»! Pred kratkim je zabavljaj pri neki seji tukajšnjega «Frw. Feuerwehr-a», ker je načelnik požarne brambe izustil nekoliko besed članom požarne brambe, nevesčim nemškega jezika. Blodil je rekoč: «Ger Fajgerberhauptman hir birt tajč gesprochn. Fajgerber ist tajč! i. t. d. Torej upa se psovati g. načelnika, ki je spoštovanja vreden vseskozi. Zahvaliti se je imel le prizanesljivosti nekaterih udov požarne brambe, da mu niso pokazali, kje je napravil zidar predor. — Dokaz njegove nemščine spričujejo napisi v Podčetrku «Šneider», ki je njegovo delo. Ho, ho!

Vsled svojega hujskanja je izgubil že mnogo ugleda med ljudi trga in okolice kot tak in tudi kot policaj. Radi njegovega zbadanja splačal ga je že neki deček prav pošteno. Pokazale so se mu že duri radi njegovega brutalnega postopanja pri neki nemški gospej v trgu. Svetovali bi mu, naj raje koline opravlja, striže lasé in lepše ravna s svojo bolešno ženo, kar mu bode prinašalo vsestransko več dobička. Da končam, svetujem Slovencem Podčetrtnom in okolice mislim, da je skrajni čas, da se zavedamo, delujemo v lepi složnosti proti našim sovražnikom, izogibljimo se jih, če pa pridemo žnjimi v dotiko, bodimo oprezni, kajti oni so prekanjeni vsestransko in njihovi nameni za nas Slovence neugodni. — Če pa le pridemo v priliki žnjimi v dotiko, pokazimo tem smetljivim bučkam, da se jih ne bojimo in da smo pripravljeni se potegovati za «pravo» vselej! Na delo torej!

Iz Frama. Kaj je zopet novega? Nič ni novega! Če nemčurski učitelj Wodoschegg s smodkami in cigaretami podkupi slovenske kmete ješenške občine za podpis prošnje za popolnoma nemški peti razred na framski šoli, ali to ni nič novega? Framska šola je že itak od drugega razreda naprej nemška. . . ., da, nemška je! In vi, kmetje ješenški, ste tako slepi, da še podpisujete tako prošnjo? Pač žalostno! Ali nimate srca za svojo mladino, ali hočete, da ne bo razumela v poznejših letih vašega slovenskega jezika, vzeti ji hočete iz srca še te svetinje, katere so ohranili vaši pradedi nad tisočlet! Bili so hujski časi, ko je ropal sovražnik, grozoviti Turek po naših planjavah; pa naši hrabri predniki so jih pregnali. Vojske so uničevale bogata polja slovenskega kmeta, a mila slovenska beseda mu je ostala! In vi, potomci teh slavnih mož, se daste podkupiti od mlečnega odpadnika za par smodk in cigaret? Tako daleč ste že prišli? Da, res naš narod je zabredel globoko v pragozd izdajalstva in neznačajnosti! Ali se ne sramujete? Pomilujemo vas, če še hočete ohraniti med vašo mladino blago slovensko srce, pač bodete pokazali vašemu občinskemu pisarju duri, ki nima družega namena, kakor vam vzeti vse, kar vam je slovenska mati dala: vero in vaš slovenski jezik! Bodite toraj pametni.

Sleparija in mržnja tega nemčurskega Wodoschegga do slovenskega naroda že presega vse meje! Zmerja okoli postene narodnjake, hujska proti njim, daje jim vse mogoče in nemogoče priimke, ni mu nič svetega, pač pa se je zaklel, zatreti narodnost našega kraja!

Pa ne boš! Narodnjaki! Vaša sveta dolžnost je, da napnete vse sile in spravite to garjevo ovco iz svoje sredine, da nam ne okuži celega okraja! Vedi, Wodoschegg, Fram ni na Ruskem, in tudi tvoja prazna glavica ga ne bo spravila v nemčurske roke! Imaš prekratko pamet, če jo splah imaš, najbrž samo slamo in ti bi rad komandiral?

Fram še sploh ni videl med svojim učiteljstvom takih podlih, zagrizenih odpadnikov in strastnih agitatorjev, kakor je le-tá in Pirkmaier! Bogu hvala, da še imamo enega, vzornega pionirja prosvete! Slovenska mati ga je rodila tam gori ob meji, kjer se potaplja čolnič slovenstva, pa ji je ostal zvest. Bodi mu čast! Tega se slovenski Framčani veselimo! Toraj le naprej!

Naše bralno društvo je dolgo spalo in upamo, da se bo vendar zdaj začelo organizirati. Mladeničev je

dovolj in krepkih mladih mož čas, pa je zdaj tudi ugoden za to. Vsaj do spomladi osnujte vi, ki imate proste roke, tamburaški zbor! Čujte in ne prespite ugodnega časa, kajti nevarnost preti od vseh strani!

Fram mora postati naroden, kot je bil nekdanj! Kmetje! ne bojmo se privandrancev in izdajalcev! V naši slogi je moč, ki bo zvezala krivim prerokom umazane jezike!

Kdor pa ima še kak nemški napis na slovenski hiši, naj ga odstrani kakor hitro je mogoče, sicer bomo prihodnjič posvetili vsakemu posebej!

Z Wodoscheggom pa tokrat še nismo obračunali; vse drugo prihodnjič! Pri Filipih se zopet vidimo!

Liceki.

Iz Gornje Radgone. Dopisnik ptujskega «Štajerca» je podal v zadnji številki nekako poročilo za leto 1904. Ker pa mu je manjkalo dobrih del, s katerimi bi se lahko ponašala njegova stranka, povedal je, kaj so storili slovenski «prvaki»; piše da so pridno prirejali shode in veselice (čast njim) ter tako lovili ljudi v svoje zanjke; pozabil pa je, ali ni hotel povedati, da si nemškutarji niso upali prirediti niti enega javnega shoda, čeravno bi ga nujno potrebovali.

Podtika nam tudi, da smo prirejali ples; dokaži nam vendar, sljeva lažnjiva, da je priredilo bralno društvo v desetih letih svojega obstanka le en ples. — Pač pa lahko dokažemo nasprotno, da prirejate vi prav pridno vaše «bale» in «unterhaltunge» kjer se drugače veseliti in kratkočatiti ne znate kakor s petjem in plesom, tam se pač neštevilkokrat uresniči moja «fantazija» (kakor pišeš), da se tvojim devicam ne pesreči uiti čez plot preganjajočemu — biku —! To nam kažejo gotove knjige v župnišču, (prosim, da mi pošteni bralec oprosti, da pišem tako odkrito, na javne napade odgovarjam javno). Pa kaj je vam to, saj pri vas nemčurjih to ni nikaka pregreha, saj vi po vašem mnenju lahko delate in počenjate, kar hočete. Pri vas je vse to čisto naravno, le pri nas Slovencih je to največji greh, kar je vam najljubše. Ker pa mi kaj takega ne storimo, moraš si seveda nekaj zamisliti, s čimur nas potem pred svetom obrekuješ. Sram te bodi! — Povej vendar tvojim bralcem ptujskega «Štajerca», koliko slučajev ponesrečenih devic imate zabeleženih samo pretečeno leto, ako se ne motim, jih je precej čez dvajset. Tukaj imaš pač še veliko snovi, ako hočeš zabavati svoje bralce, kajti kaj poštenejšega je ta list še bore malo prinesel. Tukaj nam pač ne bodeš mogel od vseh teh nesrečnic nobene navesti, katera bi bila pri bralnem ali katerem drugem narodnem društvu. Zato pometaj najprej pred svojim pragom. potlej še pridi pred našega! — Lepo sicer ni, da se take reči vlačijo po časnikih, pa ker ne daste miru, mora vendar tudi od nas kdo odgovoriti.

Med drugim pišeš, da smo imeli ob priliki blagoslovljenja zastave isto le kratek šas razvito, da smo jo, ko je začela teči sokolska kri, hitro skrili; to je zopet gorostasna grda laž, to pač mora priznati vsak, kdor je bil na slavnosti, da je bila zastava razvita do konca slavnosti. Da pa je tekla kri, pač ni naša sramota, sramota je na vaši strani, od vaše strani se je uprizoril tisti vsega zaničevanja vredni škandal, na naši strani je

zmotili, ne bi nihče od nas pričakoval. Tajnik naše partinske občine se je namreč sedaj pri vsaki najmanjši priložnosti kazal kot Veleslovana. Slovenec in Čeh, Hrvat in Poljak je bilo pri njem, tako je namreč večkrat trdil, enoinisto, toraj docela identično. Pa glej ga, «šmenta», odkar je postal Partinski «šribar», uraduje skoro izključno v blaženi germanščini, to je v nemščini ter pošilja celo našim vrlo narodnim sosednim občinam obvestila v tem, kakor nekatere otle in zavite butice trdijo, edino zveličavnem jeziku. Pameten človek bi seveda raditega kar počil od smeha. Oh, Slovenci, ste li že res prišli ob vso pamet! Potem pa res niste več vredni imenovati se božje ljudstvo, nazivljati se narod. Svetovali bi torej vrlemu občinskemu predstojniku g. Senekoviču, naj nekoliko na prste gleda svojemu tajniku ter naj ne podpiše nobenega nemško skovanega akta. Gospod Matija, Vam bi pa svetovali: Poboljšajte se! Če ne, bodele prišli po bližajočih se občinskih volitvah gotovo ob tajniško službo, ker na krmilo pridejo zopet sami vrli, pošteni in narodni možje. Franček, tvoj Cotl si zatoraj zastouj pete brusi! Vrli Partinčanje namreč ne bodo nikdar in nikdar trpeli, da bi sedela kaka izdajalska, zamazana in nečista duša v občinskem odboru Kot vzgled služi naj vam pa, gospod nadučitelj in tajnik Šentjurske občine, ki uraduje izključno le v mili, prelepi nam slovenščini. Seveda, kar se njegove soproge tiče, ni vse tako, kakor bi imelo biti. Prepričal sem se namreč osebno kakor tudi zvedel od drugih, da vzgojuje svoje otročiče zgolj v nemškem duhu. Milostna gospa, to pa vendar ni pravilno! Pa toliko za danes samo namignem; v bodoče pak, ako se stvar ne obrne na boljše, bom pa vzel «štrigel» v roko ter neusmiljeno «štrigljal» vsakogar, bodisi potem Peter ali Pavel. Kajti le pomislite, gospodje, gospe in gospodične, kakor tudi vsa druga inteligenca v vaši sosedščini, vi živite med slovenskim ljudstvom in od slovenskega ljudstva, zato vam pa nikakor ni dovoljeno, kratiti njega narodnih pravic, katere ima zajamčene kakor vsak drugi narod v božji, kakor tudi v posvetni postavi. Časi so pa že tudi davno minuli, da bi nam Bogu in cesarju tako udanim Slovencem gospodovalo prusjaštvo. Narod slovenski je pa tudi dovolj krepek in močan, da se mu ni treba v nobenem oziru naslanjati na druge narode, posebno pa ne na svoje največje sovraže, ki bi mu najraje kar hipoma iztrgali najsvetejše svetinje iz srca ter ga potem popihali v jadransko morje. Ne boš, Miha! Mi Slovenci smo bili ter tudi v bodoče ostanemo nerazrušljiv zid proti našim severnim in južnim sovragom. Toliko v pomislek Vaš puščavnik Irga.

Spodnještajerske novice.

Morilca Muršec in Šegula pomiloščena. Dne 22. nov. t. l. pred mariborskim sodiščem vsled zavratnega umora na vislice obsojena morilca 28letni Šegula, posestnik v Dornavi, in 41 let stari krojač Muršec sta pomiloščena. Najvišji sodni dvor je obsodil Muršeca, da bo do smrti v ječi, Šegula pa 20 let. Oba zavratna morilca

sta, kakor znano, ubila na zverinski način Šegulovo ženo in truplo položila na železniški tir, da jo je vlak razmesaril.

Samonemško stranišče. Na železniški postaji Grobelno in po vseh postajah nove železnice Grobelno-Rogatec so napravili na posebnih oddelkih napise: Herren — Gospodje in Damen — Gospe, kar se spomni neka brihtna glavica, da so postajna poslopja ob rogaski železnici last dežele, kjer morajo biti napisi dvojezični, medtem ko je poslopje v Grobelnem last južne železnice, ki na Štajerskem neče poznati Slovencev. In hitro je slo. Južna železnica je s stranišča v Grobelnem dala odstraniti slovenske napise. Stranišča v Grobelnem imajo sedaj samonemške napise. Vesoljno nemštvo triumfiira, da je nemško-nacionalna ideja dosegla tak uspeh na stranišču v Grobelnem.

Iz Slov. Bistrice poročajo: V noči na 3. t. m. je šel mizar J. Javornik skozi vaš Dolina, obč. Šentovec, pri tem sta ga napadla hlapca Puklin in Dvoržak, ki sta pri slov. bistriskemu županu, Stigerju, v službi. Z vilami sta ga skoro prebodla, da je takoj drugi dan Javornik umrl. Orožništvo je zaprlo ubijalca.

Ponesrečil se je pri Sv. Francišku v Sav. dol. žagar Feliks Pikel. Našel je smrt v mrzlih valovih Savinje. Doma je bil iz Ljubnega, in sedaj od novega leta žagar pri Fr. Kolencu, veleposestniku v Juvani. Nesrečneža so pogrešali od 19. prosinca; ko ga ni bilo od nikoder, so ga šli iskat in 23. prosinca so našli klobuk na ledu na Savinji. To je dalo povod, da so začeli led sekati, in ga našli v Savinji pod mostom vsega zmrznjenega. Sodi se, da je šel zvečer od večerje vinjen in med potjo padel pod breg v vodo. Zopet žalosten slučaj, kam človeka pripelje nesrečno žganje.

Iz smrtne nevarnosti rešen. Prodajalka mešanega blaga v Sedlarskem pri Brežicah, Roza Peteline, je šla te dni obiskat svoje starše v mariborsko okolico. Posle je vodil medtem njen mož Franc Petelinc. Ponoči slišijo nakrat obupne klice na pomoč. Hite pomagat in vidijo, da prodajalnica gori, Petelinc je bil pa že v skrajni nevarnosti, da se zaduši, ker skozi omreženo okno spalnice ni mogel, drugega izhoda zanj pa ni bilo, ker je za vratni spalnice bila goreča prodajalnica. Sosedje so podrli omrežje in tako rešili že napol zadušenega Petelince. Škode je ogenj napravil nad 5000 kron.

Vlak je povozil neznanega moža v Šmartnem pri Slov. Gradcu.

Raznoterosti.

Slovenski jezik pri sodniji. Ptujski sodnik pred kratkim ni vedel, kaj so «otrobi» Seveda, trdi Nemeč, ki posili nekaj lomi. Vlada nam vedno pošilja take ljudi v slovenske okraje.

Radovedni smo, kaj bi začel ta sodnik vezati, ako bi mu nekdo rekel, naj zveže otrobe.

Najprej bi bil letel gledat v bukve, potem bi pa vezal, vezal, vezal. — Ljudje se smejejo takemu uradniku, reč pa je bolj žalostna kakor smešna. Zavoljo otrobov še ni velika nesreča, če ne ve sodnik, kaj je to. Toda taki

gospod tudi za druge reči ne ve, taki gospod ne ve slovenski, kako pa naj sodi našemu ljudstvu?

Na glavarstvu je ravno tako. Pridi k kateremkoli višjem uradniku, vsak samo napol tolče in lomi, ali pa nič. In taki ljudje sede v Ptuj, v sredini čistega slovenskega okraja!

Bučno olje. Pred kratkim nam je prišlo podobno drugo vprašanje iz ptujske okolice, tistokrat pa ne zavoljo žage, ampak zavoljo olja. Neki kmet se je pritožil zaradi velikega nemškega mlina, kamor so dozday ljudje večinoma vozili bučno jedro za olje. Pisal nam je, kako surovo se obnašajo tam Nemci, ki so obogateli na naši zemlji.

Mlina nočemo dalje imenovati, saj ve vsak, kje je.

Poljanci pa imajo doma ob vodah ob Dravi, Pesnici itd. lastne dobre mline, v katerih se tudi napravlja olje. Če je olje z domačega mlina nekoliko bolj mastno in gosto, kakor olje z umetnega mlina, to ne škodi nič. Glavna reč je, ako je olje dobro in zdravo. To pa lahko rečemo, da je olje, ki ga napravite na dobrem domačem mlinu, ravno tako dobro ali pa boljše, pri tem pa še ga je več. — Velikanskih stroškov bi ne bilo, če bi ljudje ne vozili tako daleč jedra nemčurskemu bogatašu, ki je ima za norce. — Rabite, ljudje, pamet!

Žaga v ptujskem okraju. V Jurjovcih pri sv. Vidu niže Ptuja je žaga slov. posestnika. Tudi tja vozijo naši ljudje. Vi, gospod urednik, gotovo veste, kdo je posestnik tiste žage. Razložite bralcem iz ptujskega okraja, kje se žagajo topoli in jagnjetovi štori, tako da so ljudje zadovoljni. Naša škoda je, ako vozimo zaslužek odpadniku, ki bi rad pograbil vse. Slovenec naj gre k Slovencu, da ne bo beseda «svoji k svojim» samo prazna slama.

V Stojncih pri Ptuj, je bilo zadnje dni dosti smehu. «Slovenski Štajerc» je dobro pogledal našemu Gnivšek, na dolge prste. Bilo je potrebno. Gnivšek je malo hud, pa to nič ne škodi. To vam naznanja s pozdravom

fant J.

Stojnci imamo pošteno postajo. Kdo je poštar? Gnivšek, tisti, ki ste ga zadnjič pobožali. Tega pa še niste vedeli, kako je z našo pošto. Naša pošta je zelo bogata. Ptuj, ki je mesto, ima samo jeden poštni pečat, vas Stojnci pa ima dva. Jeden je iz dobrih starih časov, ko se je reklo «Steindorf», zato je pečat nemški. Drugi pečat pa je nov, ki nosi tudi naše ime «Stojnci». Gnivšek, naš lisjak, pa si misli: Škoda je novega pečata, rajši ga shranimo! Povsod beremo še zdaj samo «Steindorf» na pisnih.

Kaj bi bilo, če bi se občina postavila? Zakaj imamo slovenski pečat? Mala reč je to, pa pri malih je treba začeti trebiti. Gnivšek bo nevoljno zazijal, v Stojncih pa bo ime snažno. Živio!

Ornik — Gleispach v kompaniji. «Domovina» poroča: Naše pravosodne razmere so se daleč razvile. Poslanec dr. Tavčar je v državnem zboru v soglasju zbornice dejal: Javno obtožim graško nadsodišče pristranosti in nemškonacionalne politike.» Daleč smo res prišli v naši ljubi Avstriji. Nemški poslanec Ornik iz Ptuja je v deželnem zboru v Gradcu hinavsko predlagal sam, naj deželni zbor privoli, da sme sodnija zaradi razžaljenja časti proti njemu postopati. «Upam pa, da bode tudi dr. Tavčar kot urednik „Slov. Naroda“ v državnem zboru enako postopal,» je dejal. Toda v istem hipu je že imel

Ornik zagotovilo v žepu, da bode Gleispach določil, da bode o dr. Tavčarju, dr. Brumnu in Križmanu (uredniku «Slov. Štajerca») sodila ne ljubljanska, ampak nemško-nacionalna mariborska porota. Tu je lahko biti kavalir. Ornik in Gleispach sta prav dobro vedela, da bi mariborski porotniki Orniku niti lasu ne skrivili, dočim bode vsak Slovenec gotovo obsojen, če se bode v Mariboru zoper njega odločevala tiskovna pravda. Poslanec dr. Ivan Tavčar je to postopanje predsednika graškega nadsodišča ostro bičal v državnem zboru in se bode morala začeti sistemčna in radikalna akcija zoper početje Gleispacha, ki vlada popolnoma po navodilih nemških nacionalcev.

Zavraten napad na našega urednika. Dne 6. t. m. okoli četrte ure zjutraj je začutil speči Križman, da ga nekdo z obema rokama davi za vrat. Ko je odprl oči, zapazil je takoj Baudeka, ker je Baudek pustil svojo svetilko nekoliko goreti, kar preje nikdar ni storil. Spoznal je v istem trenutku, da se mu bliža smrt. Zagrabil je Baudeka za roki, jih za par sekund od svojega vrata odstranil in zaupil ter prosil Baudeka, naj ga pusti pri življenju. Baudek je nato Križmana potegnil s postelje, ga zopet davil na tleh za vrat. Kadar se je Križmanu posrečilo Baudekove roke odtegniti od svojega vrata, je zavpil na pomoč. Nato poklekne Baudek Križmanu z enim kolenom na prsi, z drugim za vrat, z rokami pa drži Križmana za roki. Zdaj je Križman zbral vse moči, da se je na tleh zasukal postrani, pri tem dobil zopet nekoliko zraka v sé, porinil Baudeka raz sebe in se sklonil pokoncu. Sedaj sta bila že oba blizu vrat in pri Baudekovi postelji. Baudek pa je zagrabil še enkrat Križmana, ga zvrnil vznak počez na svojo (Baudekovo) posteljo in ga bil z obema pestmi po sencih, potem pa zopet zgrabil z eno roko za vrat, z drugo pa držal za roko. Križman je bil sedaj že toliko zbit in upehan, da se ni mogel dalje braniti. Ko bi trajalo to dušenje samo še pol minute, bi bil Križman mrtev, toda odprla so se vrata, v sobo sta stopila hišni gospodar in njegov sin, Baudek je nato spustil Križmana. Križmanova postelja je gorela, ker jo je Baudek, ko je Križman uže zaspal, zažgal. Soba je bila z dimom že zelo napolnjena. Baudek je Križmanovo posteljo sicer že tudi enkrat preje pred enim mesecem zažgal, a ker je Križmana v spanju zapeklo, se je zbudil in se rešil. Križman tudi glede prvega ognja trdi, da sam ni postelje zažgal, misli pa, da je kdo drugi to storil, ker so bila hišna in sobna vrata vedno nezaklenjena. Križman je popolnoma prepričan, da ga je Baudek na ta način hotel spraviti na oni svet, da bi se potem sam polastil lista «Slov. Štajerca» in njegovih dohodkov, kar bi se mu bilo tudi posrečilo. Baudek ima zmožnost list sam voditi. Baudeka so zaprli. Njegov zagovor je ničev. Zaslišane bodo še nove priče in so še drugi dokazi na razpolago. Križman je dobil okrog 15 manj nevarnih ran. Kadar bo Baudek sojen, bomo poročali več. Baudek je pomagal pri ekspediciji, ni pa bil stalno nastavljen.

Rusko-japonska vojna.

Ruski general Kuropatkin je poslal 12. t. m. to-le poročilo: Danes zjutraj ob starih je napadlo 300 ja-

ponskih konjenikov železniški most pri Fengtselongu in poškodovalo neznatno železniško progo. Po kratkem presledku se je zopet uvedel splošni železniški promet.

11. t. m. je japonska pehota napadla Tutsišnance, a je bila odbita. Istega dne je sovražnik obstreljeval s težkimi topovi Putilovski grič in Sahejang. Eden častnik je bil ubit, več pa jih je bilo ranjenih. Po overovljenih poročilih smo v času od 25. do 29. januarja vjeli 343 Japoncev, od katerih je bilo 122 ranjenih.

Ruske izgube pri Sandepu in Hejkontaju.

«Ruskemu Slovu» se poroča iz Mukdena: Izgube v bojih pri Sandepu in Lantonhovu v času od 25. do 29. januarja so sedaj dognane. 5. t. m. je dospel v Mukden zadnji transport ranjencev. V celem je ranjenih 267, bolnih pa 100 častnikov, od vojakov pa jih je ranjenih 9439, bolnih pa 3000.

Transport ranjencev je bil zelo težaven, ker je mraza 24 stopinj pod ničlo.

Na bojišču ni obležal noben ranjenec. Morda je kakšen težko ranjeni zmrznil na bojišču, toda to so bili zelo redki slučaji.

Iz Tokija se pa brzojavlja: Maršal Ojama poroča, da so Japonci do 10. t. m. v okolici Hejkontaja pokopali okoli 2000 Rusov.

Pismo ruskega častnika.

«Varšavski Dnevnik» je priobčil pismo nekega ruskega častnika z bojišča, v katerem je čitati: «Kuropatkin je izreden genij. Do najmanjših podrobnosti je vse preskrbljeno. Ne verujte, ako se zatrjuje, da trpi armada pomanjkanje. Vsega je v izobilju in general Kuropatkin ne štedi nobenih sredstev, da bi ne bili njegovi častniki in vojaki preskrbljeni kar najboljše. Strategičnih uspehov naše armade se nočem dotakniti. O tem imamo svoje mnenje, katerega pa nočem nikomur vsiljevati. Pravim pa, da ni vse, kar se je storilo, tako slabo, kakor se morda misli v Rusiji.»

Zasežen parnik.

Reuterjev urad poroča iz Tokija: Japonske torpedovke so pri otoku Jesu zasegle pasnik «Paros», ki je imel na krovu stavbeni material za ladje in živila in je bil namenjen v Vladivostok.

Japonci so se umaknili.

Iz Sahetuna poroča peterburški brzojavni urad 11. t. m.: Poizvedovanja prostovoljcev so dognala, da so se Japonci na mnogih mestih umaknili iz starih pozicij. Najbržje se umikajo Japonci proti jugu od Saha. Boji se omejujejo le na obstreljevanje utrd.

Rusko brodovje.

Iz Port-Louisa na otoku Mavriciju se poroča: Rusko brodovje spremlja 17 transportnih parnikov; med tem se

nahaja tudi francoski parobrod «Espérance», ki ima na krovu 1000 ton zmrzlega mesa. Brodovje ne odpluje iz Nosi-Beja do pred koncem februarja. Iz Sanzibara pa javlja Reuterjev urad, da se je v četrtek usidralo v bližini pristanišča Dar-es-Salma pet ruskih križark.

Razgovor z generalom Stesljem.

Dopisnik «Novega Vremena» se je 10. t. m. v Adnu razgovarjal z generalom Stesljem. Steselj je izjavil, da je bilo za časa kapitulacije Port Arturja samo še 8000 mož na razpolago za obrambo utrd, ki so se razprostirale 25 vrst daleč. Od teh vojakov pa se je polovica komaj držala na nogah. Kar se streljiva tiče, so imeli branitelji samo še granate za male topove in dva milijona patronov: vse to streljivo pa je bilo nasproti japonskim enajstpalčnim topovom brez pomena. Živila so posla, zakaj ves čas obleganja je v Port Artur dospela samo ena džunka, ki je bila obložena z moko. For Liaotiešan je bil važen samo za obrambo z morske strani. Smrt generala Kondratenka je bila za obrambo težka izguba. Med Stesljem in drugimi generali ni bilo nobene nesoglasja. General Fok, ki je odšel v japonsko ujetništvo, je bil Stesljev prijatelj. Glede admirala kneza Uhtomskega je Steselj molčal, rekel je le, da je bil odstavljen na carjev ukaz in ne vsled sodbe vojnega sodišča. General Steselj je popolnoma prepričan o končni ruski zmagi. Gospa Stesljeva ni bila ranjena. Steselj je svoj govor končal z besedami: «Mi smo izpolnili svojo dolžnost. Mi nismo imeli nobene nade več in smo vedeli, da nas niti baltiško brodovje, niti Kuropatkin ne moreta osvoboditi, vsled česar smo bili prisiljeni kapitulirati.»

Komisija o hullski aferi.

Poroča se iz verodostojnega vira iz Pariza, da so se že vsi člani mednarodne komisije, ki preiskuje hullsko afero, prepričali, da je admiral Roždestvenski ravnal popolnoma prav.

Sedaj preiskuje komisija vprašanje, če so bile pri Hullu torpedovke in čigave so bile.

Štirje admirali so mnenja, da so bile ladje, radi katerih je rusko brodovje odkrilo ogenj, torpedovke.

Peti admiral se še ni odločil, vendar se pa tudi nagiblje k temu mnenju.

Ruske ladje v Port Arturju.

Vladivostok, 10. febr. Po poročilih iz Port Arturja so ruske ladje tako poškodovane, da se na noben način, kljub vsemu trudu, Japoncem ne posreči v bližnjem času jih dvigniti. Vladivostok ima mirno lice; vedno bolj prazen je. Ženske in otroci zapuščajo mesto. Amurski zaliv je polovico prost ledu.

Stanje v ruski armadi.

«Novo Vreme» javlja iz Harbina 9. februarja: Vojaki so popolnoma zdravi; nalezljive bolezni ni nobene med njimi. Hrane imajo toliko, da ne pojedjo vsega:

čaja, riža, kruha, mesa, sala s čebulo. Perila ima vsak, da se trikrat preobleče. Gorke obleke za zimo je v izobilju.

Senzacionalna vest.

Iz Petrograda se poroča iz najzanesljivejšega vira: Dolgotrajna pogajanja z Argentinijo glede nakupa njenih vojnih ladij so končno vendar-le imela zaželjeni uspeh.

Rusija je kupila od Argentinije 7 križark; te ladje so že na potu proti Madagaskarju in se združijo z brodom admiralca Roždestvenskega v morski ožini Mozambique med Madagaskarjem in afriško obaljo.

Preteče obleganje Vladivostoku?

Po poročilih iz Seula delajo Japonci velike priprave za važne operacije proti Vladivostoku. General Hazegava ima pri Genzanu zbrano armado 20.000 mož vseh vrst, ki te dni odrine proti severu, da naskoči Vladivostok s suhe strani.

Na Japonskem se sedaj organizuje peta armada, ki je določena za obleganje Vladivostoka.

Reuterjev urad pa poroča iz Tokija: V Vladivostok je sedaj z morske strani mogoče priti samo preko morskih ožin Tsusima in Tsugaru; vse druge morske ožine so zamrznene. Da bi se še povečale težkoče, dospeti v Vladivostok, je japonska vlada naznanila, da bo svetilnike v bližini morske ožine Tsugaru ugasnila in jih prižgala samo v slučaju potrebe. Japonci pazno stražijo ob dohoda v Vladivostok in sodi se, da je blokada tega pristanišča sedaj popolna.

V vladivostokski luki je sedaj usidranih več nego 20 torpedovk, 5 podmorskih čolnov in križarki «Rosija», «Gromoboj» in «Bogatir», ki so že zdavna popravljene in sposobne za boj.

Zunanje novice.

Mesto, ki se pogreza v morje, je portugalsko mesto Espincho. Pred nekaterimi meseci so prvič zapluli morski valovi čez bregove ulice, od tedaj se naskokovanje morja ponavlja ter je izpodjedlo že cerkev in 81 hiš, ki so se zrušile. Prebivalci beže iz mesta, ker je neizogibna nevarnost, da požre morje celo mesto.

Dekličji punt. Na ženskem gimnaziju v Varšavi so zahtevale učenke poljski učni jezik. Ker ravnatelj ni hotel sprejeti tozadevne spomenice, so ga učenke napadle, mu hudo razpraskale obraz ter zbežale skozi okna. Gimnazijo so zaprli.

Hudo nevihto so imeli te dni v New-Yorku in okolici. Vihar je prekucnil neki vlak, porušil neki zid na 12 ognjegasev ter metal ljudi po ulicah, da so jih morali več sto na nosilkah odnesti.

V slogi je moč. Zavarovalno društvo «Mutual» je obhajalo v Parizu jubilej. K slavnosti je bilo povabljenih več tisoč gostov. V dvorani je bilo 2500 miz, 23.000 stolov in 5000 metrov dolga klop. Gostom je streglo 1500 natarjev. Jestvine so bile mrzle. Pojedlo

se je 1300 kg sardin, 5000 pišk, 400 svinjskih gnjati, 45 hl ruske salate, kubični meter švicarskega sira, a izpilo se je 85.000 litrov vina. Toliko zmorejo ljudje v «složnem» delovanju!

Nova vrsta pokopavanja. V nasprotju k pokopavanju v zemljo in zažiganju mrličev priporoča dr. Schott v listu «Cement in beton» okamenenje mrličev. Njegov predlog stremi za tem, da se napravi za truplo rakev iz cementa in da se v prazen prostor okrog trupla vlije redka cementova zmes, tako da tvori vse po utrditvi trdo maso. Iz začetka tekoče cementne tvarine nastopi takoj infiltracija mrliča z apnom in kremenovo kislino, dasi morajo mehki deli izvršiti začetek trohnobnega procesa. V razmerno kratkem času se prične popolno okamenenje mrliča, trohnoaba preneha, v kolikor je mogla sploh napredovati v popolnoma zraku nepristopnem prostoru; vsak vpliv od zunaj je izključen. Pri tem lahko ohrani mrlič svojo obliko v večji meri še, kot pri balzamiranju. Take cementne skale bi se dale pozneje rabiti kot kamenje za stavbe, in nekam čudno bi bilo slišati, ako bi kdo trdil, da si je dal s pomočjo svojih pradedov sezidati lepo hišo.

Vse predrago. Nekdo je pripovedoval to le: «Bil sem v Klondiku. Tu je bilo vse drago. Za vsako malenkost sem moral šteti dolarje. Nekega dne so me zobje strahovito boleli. Trpel sem in trpel, pa vendar si nisem upal k zobozdravniku, ker sem se bal draginje. Ko sem bil vsled bolečin skoraj ob pamet, sem se vendar le napotil k njemu. V trenutku mi je izdril iz ust zob. Zabolelo me je, da sem videl Benetke. Ves prestrašen sem vprašal: «Koliko pa bo?» Zdravnik mi je rekel: naj bo samo dva dolarja. Vesel sem mu dejal: «To reš ni dosti ob tukajšnji vseobči draginji.» «Prav imate,» mi je odgovoril zdravnik, «nalašč vam računim tako nizko nagrado, ker sem vam ob šibki svetlobi mesto bolnega izdril čisto zdrav zob.» — Naslednjega dne sem bil zopet pri zdravniku. Izdril mi je sicer zob, ki me je bolel, — a zato sem mu moral plačati deset dolarjev. Tako je bila prva nizka cena poravnana.

Ženin umoril svojo nevesto. Pri Sobotki so potegnili delavci, ki so sekali led na Tisi, iz vode vrečo, v kateri je bilo grozno razmesarjeno truplo mlade deklice. V umorjeni so spoznali hčer oskrbnika Ano Parbl, ki je nedavno na zagoneten način izginila. Parbl, ki je stanovala v hiši svoje bodoče tašče, je nekega dne izginila, in reklo se je, da se je zaroka razdrila in deklica se je vrnila domov. Deklica je vzela malo poprej z ozirom na predstoječo poroko iz hranilnice 26.000 kron, t. j. svojo doto, in ženin ter njegova mati sta sklenila, se pred poroko denarja polastiti na ta način, da sta deklico ubila in vrgla v Tiso.

Beračevo premoženje. V irsko mesto Queenstown je došlo nedavno iz Nonolula poročilo, da je umrl tam Irec Galbraith 80 let star, ki je zapustil 4000 funtov šterlingov. Ta človek je živel celo življenje kot berač. Zapustil pa je skrbno in pravilno narejeno oporoko, v kateri je imenoval za svoje dediče daljne sorodnike in znanca izza mladih let v svoji domovini. Srečni dediči že desetletja niso ničesar slišali o beraču ter so mislili, da je v revščini poginil.

Pomanjkanje mož. V ameriskem mestu Torquay, ki šteje 33.000 prebivalcev, je 7000 žensk več kot moških. Ker se je bati, da moški popolnoma izumrjejo, nasvetovala je neka meščanska hči ondotnemu listu «Directory», kako bi se dala ta nesreča preprečiti. Nasvetuje, naj bi se ustanovila posebna oblast, ki bi se bavila z vprašanjem, kako število moških ohraniti. Moškim bi se moralo zapovedati, da se drže doma, da jih na ulicah roparske ženske ne poberejo. Moškim naj se nadalje izseljavanje prepove pod visoko kaznijo, dočim bi se tudi naseljevanju žensk iz drugih krajev morale staviti ovire z velikanskim davkom. Ako se to ne ukrene, pravi obupana devica, bodo moški v prihodnjem stoletju tako redki, da se bodo okostnjaki umrlih mož kazali v muzejih kot nenavadne znamenitosti.

Slabe posledice očenaša. Pred okrožnim sodiščem v Steyru se je obravnavala pretečeni teden čudna tožba. Obtožen je bil kmetski fant K. Berger. Tovarniški delavec Josip Schachner iz Steyra je imel v Bergerjevi vasi ljubico, h kateri je hodil pod okno grulit po noči. Domači fantje mu dekleta niso privoščili ter so ga prepodili od okna. Burger pa je stekel še za njim ter mu zapovedal, naj poklekne ter glasno moli očenaš, sicer bo tepen. Schachner se je upiral, a ker ga je začel Berger nabijati, se je moral vdati ter res kleče molil očenaš. Potem mu je nasilnež še zapretil, naj pač nikomur ne črhne o tem besedice, sicer mu bo še slabša predla. Schachner pa je šel drugi dan stvar naznanit sodišču, ki je Bergerja obsodilo v šestmesečno težko ječo.

Lepi kulturonosci! Berolinski «Vorwärts» je priobčil pismo, ki ga je pisal neki nemški vojak svojim staršem iz Afrike. V pismu je čitati: «Gorje Hererojem, ako nam pridejo v roke! Ne prizanaša se ne ženam ne otrokom. Ti psi tudi drugega vredni niso. Vi na Nemškem si ne morete tega predstavljati; vam so zdi neusmiljeno. Naš polkovnik bi bil v zadnji bitki lahko odpeljal 75 ujetnikov, pa je rajše vse postreljal. Drugače se tudi ne sme delati s temi črnimi psi. Niti otroku v materinem telesu se ne sme prizanesti.»

Nov most se je zrušil. Pretečeni teden je bila na novi italijanski železnici Narese-Cunardo-Lusno voznja na poskušnjo. Voznje se je udeležilo nad 30 oseb, namreč inženirji in službeno osebje. Na srečo so zaradi varnosti uro pred odhodom odposlali pred seboj samo eno lokomotivo. Ko je lokomotiva prispela na most čez reko Roggie, zaslišal je strojevodja neko pokanje in škripanje. Z vso silo je pognal lokomotivo ter srečno priletel na drugo stran, za njim pa se je z velikim ropotom zrušil most, ker je podjetnik sleparsko zidal.

Zvita opica. Znani ruski zdravnik dr. Mečnikov v Parizu ima opico, ki ji je ime «Virginie». V letošnji ostri zimi se je prehladila ter čimdalje hujše kašljala. Zdravnik se je bal, da dobi pljučnico, zato se je spomnil ter ponudil opičji gospici čašo kuhanega vina, ki ga je tudi s lastno izpila ter drugi dan že res manj kašljala. Na ta način je Mečnikov nadaljeval zdravljenje nekaj dni in «Virginie» je kašelj popolnoma zgubila. Toda topla in sladka pijača se ji je priljubila in ker je spoznala, da je kašelj pogoj, da jo dobi, je začela vsako jutro, kadar je prišel strežaj mimo njene kletke, prisiljeno kašljati. Seveda

so takoj spoznaji njeno sleparstvo, vendar so ji dajali še nadalje vina.

Listek.

Krasti se ne sme!

Slika. Drago Camok.

Hu, — brila je ostra burja preko Drave. Kolovratil sem po mestu iz ene ulice v drugo. V mojem želodcu je svirala godba, godba — lakote.

Vi se smejete, a jaz!? Veste li sploh — vi, kaj je lakota, lakota, ako človek ni že vžil tri dni koščeka — kruha, spil žlice gorkega? Ne, vi ne veste, vam ni znana ta lakota, a jaz jo poznam in ona me tudi vesela pozdravlja ter kruli in ščipa po trebuhu.

Tako sem se vlačil po ulicah, tupatam mi je udaril v nos šegotajoči duh dobrih jedil iz kakih gostiln. Postal sem ter srkal vse oni duh in pri tem — požiral slino. Tudi jedel, kajne, saj je teklo po grlu!

Na životu sem se tresel. Utrujen in slab sem prišel na glavni trg.

Namena nisem imel nobenega. Prosim nisem hotel več. Čemu, povsod poreko mi le: «mlad si, se ne sramuješ beračiti, pojdi delat!» Ha, vragovi, ki ne veste kaj je lakota! Vi, ki imate druge, da robujejo za vas, a sami živite razkošno, ob krvavih žuljih — trpinov; vi se lahko smejete, ko vidite berača. Dajte mi dela, dela — kruha!

Imel sem tudi jaz — nekdanj dovolj kruha — dela, to sem zgubil, ne po lastni krivdi.

Bil sem z vami, socialisti, pojdite k strelji! Vi ste enaki kot so drugi. Denar, udnina to je vse. Ko stopi revež pa pred vas — «obžalujem vaše stanje, poskušali bomo vam pomagati.» Lepe besede, kajne? Kje pa dejanje, kdaj to pride. Kruha, kruha! — — —

Koliko denarja, kaki kupi blaga gledajo mi nasproti. A krasti se ne sme! E pojdite, naj li umrjem glada? To je grda, grda smrt. Saj še žival, še pes dobi koščico — in — človek — ti najumnejša svetna stvar? — — —

Danes so me izpustili iz — ječe. Tam sem imel vsaj kruha, streho. Zdaj — zopet nič — nič. A krasti se ne sme!

Prah si bil in . . .

Slika. Drago Camok.

Votlo je bobnela prst na pokrov krste. Krog mene so se čuli vzdihljaji, ihtenje. Jaz sem stal tu, tako mirno, nemo, dasiravno so mi zagrebali moje vse — moj cilj, življenja, ljubo mater.

Dozdevalo se mi je, da sanjam, da ne živim med temi pogrebci. Strmel sem v temni, vlažni grob, kojega je zmeraj bolj zasipal stari grobokop.

Dovršil je svoje delo. Parkrat je še udaril z bliščečo lopato po grobu in odšel je, ne meneč se za nas, za mene.

Prijel me je prijatelj pod pazduho. Šel sem, sledil mu tako prostovoljno, kakor v snu.

Slišal sem za seboj besede, izgovorjene v jezi — z zaničevanjem: «Niti solze nima za svojo mater, koja je žrtvovala zanj vse, da je postal — gospod.» [Nekdo je še dodal: «taka je današnja otroška ljubezen!»]

Molče sem šel dalje. Domov sem prišel. Tu vse prazno, nobene duše. Sredi izbe je še stal mrtvaški oder. Duh po svečah in cvetlicah je plovel še po sobi.

Sedel sem na stol. Zdaj sem začutil, kaj sem izgubil. Srce mi je stiskal bol in solza za solzo mi je tekla po licu.

«Mati, mati!» Ni bilo odgovora, moj glas je odmeval tako turobno, strašno po sobi.

Zaihtel sem in plakal sem kakor otrok. Tam na razvalinah sem objokoval svojo ljubo mamico. Začutil sem osamelost na svetu — med temi milijoni ljudi.

Zakaj si me pustila samega! Prej tako prijazno stanovanje je pusto, prazno.

Smrt, smrt, ti uničuješ lepe sreče, — želje; nič ti ni sveto, drago. S tvojo ostro koso nam dannadan pišeš: «Prah si bil in v prah se povrneš!»

Velika elitna maškarada v Mariboru. Slovenski trgovski klub priredi dne 5. marca t. l. v prostorih mariborskega Nar. doma veliko maškarado kateri bo svirala godba c. kr. pešpolka št. 17.

Kar se pa tiče prireditve same, bo ista, kar povzamemo iz dosedanjih uspehov pripravljalnega odbora nadkrilila vse dosedaj v Nar. domu prirejene predpustne veselice. Ker, če se boš sprehajal v spodnjih prostorih, gledalo bo tvoje oko cele gozde vitkih palm, kakršni so baje le na otoku Tahiti v Polineziji.

Če se boš pa hotel, od ognjevite poljske mazurke utrujen, malo odpočiti, našel boš v Jugoslovanski kavarni varno zavetje, kjer ti bodo črno-oke Srbinje in Bošnjakinje z znano slovansko gostoljubnostjo postregle z dehtečim moca in kjer boš na željo dobil od dražestne Kranjice tudi čašico likerja. — Mala, osobito pa velika dvorana v I. nadstr. bo pa na ta večer polna najbolj raznobarnega

življenja. Ker prav to so si izbrali vsi svetovni narodi za sestanek. Tu boš lahko videl vročekrvne Italijane, Ogre in cigane, ponosne Amerikance in Angleže, malobesedne Arabce in Turke, vesele Grke in v eleganci nedosegljive prebivalce Pirenejskega polotoka. Sploh zastopani bodo vsi narodi od umazano-rumenega Japonca do svetlo-črnega prebivalca notranje Afrike.

Vso to mešanico bodo pa nadvladale slikovite noše slovanskih narodov od Jadranskega in Črnega morja do baltiskega morsklega zaliva in od sinjega Triglava tje do rusko-azijskih step, kjer so doma kozaki. — — —

Celemu slovenskemu Štajerju pa kličemo: Na veselo svidenje pri maškaradi v Mariboru!

Eventualna, tozadevna vprašanja od zunaj naj se blagovolijo kakor dozdej nasloviti na: M. Železnik, Maribor Marijine ulice. —

V najem

želim vzeti hišo za malo trgovino v pripravnem kraju ali pa tudi kupim pod lahkimi plačilnimi pogoji. — Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Slov. Štajerca“ v Kranju. 46

Posestvo naprodaj

obstoječe iz enonadstropne hiše s 5 sobami in 2 kuhinji, veliko gospodarsko poslopje in 3 orale zemljišča, vse v dobrem stanju. Posestvo je ob okrajni cesti, pol ure od Kozjanskega trga. Hiša je pripravna za gostilno ali malo trgovino. Cena 3600 kron, 1800 kron je sproti za plačati, ostanek pa v letnih obrokih. Kdor želi kupiti, naj se zglasti pri Francu Kuneju, posestniku v Podsredi št. 47.

Naročniki! Dajte naš list tudi sosedom, da ga bero in naroče!

ŠALJIVI ŠTAJERC.

Hudobec v košu.

(Burka. — Spisal I. V. Starogorski.) Konec.

Hitro znosita ukradene stvari v grmovje, in Aleš se spravi v koš; Rok je vrgel čezenj prazno vrečo — grah sta izsipala — čez vrečo nekaj mesa in kruha ter z rjuho vse skup lepo pokrije. Nato se skrije za grm.

Kmalu na to pride Lorenc nazaj. Prinesel je polne žepe jabolk, da bosta imela s staro za prigrizek. Vse to spravi lepo v koš. Nato se pripogne in z globokim «Aaa-aah!» počasi vstane s košom na hrbtu. Ko je storil sto korakov, kar zasliši zraven sebe čuden krik. Po celem telesu se strese in jame stopati hitreje. —

Zopet zasliši strahoviti: «čšš-čšš-čšš.» Noge se mu šibe, a vendar drvi dalje. — In sedaj grozen: «Ouuuh-uu!»

«Vsi dobri duhovi!» zaupije prestrašen Lorenc.

Sedaj je prišlo do koša — kako praska po njem... Lorenc zdihuje in divja naprej, kar ga neso noge... sedaj zopet zapraska.

Lorenc zastoče:

«Svetá . . . !»

Kar nekdo strašno zazvižga, da je šlo skozi ušesa — in sedaj se oglasi nad glavo divji: «Juhuhu-uj!»... Lorenc hoče koš spustiti... pa nekaj ga zgrabi z začudimi kremplji za ušesa. Lorenc kriči in prosi:

«Milost! Milost! — hudobec! . . . vrag!»

Hudobec krikne divje:

«Od kod te stvari?»

«Kupljeno, gospod hudobec . . . vse kupljeno!» stoka tat.

Hudobec ga neusmiljeno potegne za ušesa.

«Darovano, gospod hudobec . . . vrag — darovano, dobljeno!» ječi milo Lorenc.

Hudobec mu priloži gorko zaušnico ter ga se hujše potegne za ušesa.

Lorenc konečno prizna:

«Ukradeno, gospod vrag . . . ukradeno!»

«Kje? kje? kje?» tuli satan.

«Pri Migiču, pri Črednjaku, pri Detalnu, pri Olšenku,» zastoče tat.

Hudobec se zakrohoče na vsa usta, Lorenc pa prosi:

«Gospod vrag, predsednik zbora hudičev, pusti me, da si odpočijem; strašno sem utrujen!»

«Počivala bova v peklú!» zatuli hudobec, «naprej, marš!»

Lorenc beži naprej. Bleda luna se prikaže z oblakov in razsvetli s svojo čarobno svetlobo vso okolico. Nesrečni tatič zagleda v lunini senci zraven sebe koš in čezenj hudobca z zvitimi rogovi. Vendar divja naprej. Strahovito žvižganje ga spremlja, vrskanje in druge grozovitosti, da se mu je srce in želodec obračal. Videl je cele vrste pred seboj, za seboj in na straneh, majhne

hudiče, ki so ga zbadali obraz, ter ga bili z dolgimi repovi . . . Lorencu se šibijo kolena. Pridrvi pod visoko, košato lipo, ki je razprostirala svoje mogočno vejevje čez cesto.

Hudobec zarjove:

«Stoj!»

Lorenc obstoji in se trese. Hudobec mu pa počasi, besedo za besedo zatuli v uho.

«Daneš še nimam cele moči čez te . . . Pri drugih taki priliki si pa moj . . . razumeš . . . mooo-oój! . . . Samomalo te hočem še potresti . . . »

Zgrabil ga je za lase, ga mikastil, da mu je glava odletovala na vse strani. Konečno mu je še priložil par gorkih na levo in desno. Med tem zdravljenjem je stokal Lorenc:

«Gospod vrag . . . hudobec . . . milost . . . milost!»

Hudobec se po teh ceremonijah zgrabi za vejo in z divjim vriskom spleza na lipo . . . Ubogi tatič pa spusti koš in zbeži domov kakor burja.

Ko je Lorenc odšel, je splezal Aleš z lipe. Pod njo je našel Roka, ki se je valjal po tleh, grizel mah in koleno, da bi počil od smeha.

Drugi dan so našli ukradene reči pri «treh lipah». Kako so prišle tja ni nikdo uganil. — Lorencu ni bilo nekaj dni na pregled. Njegova boljša polovica je djala, da je bolan.

Prihodnjo nedeljo je stopil Lorenc k spovednici, kjer se je pomudil precej dolgo. Od tistega časa se ni dotaknil tujega blaga. Tuintam je sicer še kdo opravljal posel kupčije s petimi prsti, a naš spokornik je bil nedolžen. Vendar mu je ljudstvo že naprej pisalo na račun enaka dejanja.

No, kako se ti zdi? . . . Ali je bilo dobro zdravilo? Jaz rečem izborno, akoravno hudo. Vse bi naj tako ozdravili. Najbolj pa one uzmoviče, ki nam kradejo našo domovino, vero in govorico. To so tudi take vrste ljudje.

Dober odgovor.

Bogatin se je peljal v odprti kočiji na izprehod. Hipoma je začelo deževati. Gospod se je bal, da bi si ne zmočil lepe obleke. Ob cesti zagleda kmetiča ter ga vpraša: «Očka, kaj menite, ali neha deževati?» Kmetič premišlja nekoliko, potem pa odgovori: «Doslej je še vedno nehalo!»

Loterijske številke

vlečene dne 4. februarja:

Trst: 15, 78, 7, 82, 14.

vlečene dne 11. februarja:

Gradec: 89, 32, 14, 4, 81.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

47

Franc Varlec v Brežicah

trgovina z mešanim blagom,

priporočam svojo bogato zalogo manufakturnega blaga, kakor različne vrste volnenega blaga v vseh najnovejših barvah in uzorcih, dalje ženskega in moškega cajga, druka, satina, atlasa, štofa, belega platna i. t. d. Veliko zalogo atlasnih in svilenih robcev najnovejši uzorci, vse po najnižjih cenah. Ker kupujem špecerijsko blago vedno v večji množini in od največjih tovarn, lahko tudi v teh predmetih postrežem z najnižjimi cenami.

Priporočam dalje svojo veliko zalogo vsakovrstne železnine, šinje, osi, lopate, motike, cementa, trstine, lite in posteklene posode, samokolnice, rogaške kamne i. t. d. Imam tudi vedno veliko zalogo porcelanaste in steklene posode. Kupujem in plačujem po najvišjih cenah različne deželne pridelke in prodajam iste po primeroma nizkih cenah. — Ker nameravam svojo zalogo iz različnih vzrokov zmanjšati, prodajam vse omenjene

Točna postrežba!

predmete po veliko znižanih cenah.

Nizke cene!

Prodajam tudi vsakovrstna poljska in vrtna semena, kakor koroško in rdečo štajersko deteljo, garantirano čisto brez žide i. t. d.

Indra Tea

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših špecerijskih, delikatesnih trgovinah. Na debelo razpošilja:

Indra Tea Import Compani Trst.

Glavna zaloga: A. Jurcev naslednik Alojzij Senčar v Ptuj.

Praktični in zobozdravnik

med. univ. dr. Béla Stuhec, Ptuj

Minoritni trg št. 6 nasproti sodišču

ordinuje od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. — Zaliva in stavi zobe ter izdeluje zobovja z zlatom in kavčukom. Pijanje zobov brez bolečin!

Vsega zdravilstva

dr. Ant. Gregorec

praktični zdravnik v Ptuj

ordinuje v Kaiserjevi hiši, Florijanske ulice št. 6.

Prepričajte se!

da je edina resnično rabljiva žepna svetilka le izboljšana električna žepna svetilka „BRAZDA“. Brez nepripravnega napolnjevanja s pasto ali s tekočinami, ki se ob daljši hranitvi skvarijo. **Priznано izvrsten izdelek**, ki se je že prepogosto dobro obnesel. Vse druge so le igrače in navlaka brez cene, **ki je v kljub svoje cenenosti še predraga**. Nevarnost je izključena! Nosi se pripravno v žepu. **Nedosežen vpliv z lučjo! Gori prav dolgo!** Neodvisno od vetra in vremena! Kompletna žepna svetilka stane 3 K, s povečalno teč o4 K. Dvojnata nadomestna baterija, ki garant. zdostuje za 3—4 mesece 1 K. S povzete ali če se pošlje denar naprej, razpošilja

Elektriška manufaktura „BRAZDA“

Dunaj V/2, Schönbrunnerstrasse 113/90.

Največja in najpopolnejša specialna trgovina te stroke.

Ponos vsake gospodinje je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravlja vsakdanja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavoje z imenom „Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar se odtehtuje odprto.

Vidmaric kaže kmetom moč „Pakraških kapljic“ in „Slavonske zeli.“

JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu št. 209, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzajem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 kron, 24 stekleničic (2 ducata) 8 kron 60 vin., 36 stekleničic (3 ducati) 12 kron 40 vin., 48 stekleničic (4 ducati) 16 kron, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 kron.

Manj kakor 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel se rabi s prav sijajnim in najboljšim vspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjuje goste slime ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolestitih.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 krone 40 vin., 4 originalne steklenice 5 kron 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 kron 20 vin.

Manj kakor dve steklenici se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu 209, Slavonija.

P. Jurišić, lekarnar Pakrac.

Pozor!
Bolnemu zdravje!

Pozor!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **PETER JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu št. 209, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzajem.

Kompanjon

z nekoliko gotovine, ki je pripraven za potovanje in zmožen obeh deželnih jezikov, se išče za agenturo mešanega blaga in komisijsko obrt na Spodnjem Stajerskem.

Ponudbe je poslati pod: „Zanesljiv trgovec“ na upravništvo „Slovenskega Stajerca“ v Kranju.

Ceno češko

posteljno perje

5 kg novega skubljenega K 9-60, boljšega K 12—belega, jako mehkega, skubljenega K 18—; 24 kg snežnobelega, mehkega, skubljenega 30 K, 36 K. Pošilja se franko proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi poštnih stroškov. 34

Benedikt Sachsel, Lobes 198, p. Plzen na Češkem.

Zahtevajte brezplačno in franko

moj veliki ilustrirani cenik o dobrih solidnih in cenenih urah, zlatnini in srebrenini 37

Hans Konrad

prva tovarna za ure v Mostu (Brüx)

št. 1375, Češko

Nikelnasta anker-remont-ura, sistem Roskof-patent, z nikelnasto verižico in futralom gld. 2-50, 3 komadi 7 gld., 6 komadov gld. 13-50. Ista z dvojnimi pokrovom gld. 3-50. Pristna srebrna remontoir-ura, odprta gld. 3-80, Pristna srebrna oklopna verižica gld. 1-20. Nikelnasta budilka gld. 1-45, 3 komadi 4 gld., s ponoči se svetečim kazalnikom gld. 1-65, 3 komadi gld. 4-50. Za vsako uro strogo reelno triletno pismeno jamstvo. Nobene rizike! Zamenjava dovoljena ali pa se denar vrne!

Zalagatelj velike gosposkih in samostanov.

Java kava

direktno od pridelovalca.

Pošilja se **5 kg vrečiča** colnine prosta, brez vseh stroškov na vsako poštno postajo.

- Marka **Javafior**, najfinejša, «surova» gld. 6-65
 - fina, zelena, » » 6-20
 - Javabrazil**, mešanica, «surova» » 5-75
 - Kapucinska mešanica** «pečena» » 7—
- Tudi druge vrste kave po zelo ugodni ceni.

Čaj

1 kg: gld. 2-80, — 4 gld. — gld. 5-50. 40

Turk & Co.

posestnik plantaž na otoku Java. Pošiljatve iz skladišča v luki. **Trst, Acquedotto 62.**

Oves

(Wilkomm).

Ta težka vrsta ovsca obrodi v vsaki zemlji, zori zgodaj, jako bogato obrodi, da visoko, dobro slamo za krmo in se ne poleže. Ker se na redko seje, zadostuje na 1 oral 50 kg. Pošilja se v vrečah po 25 kg za 9 K, 50 kg za 17 K, 100 kg za 32 K. Vzorci po 5 kg franko za 3-20 K proti predplačilu. 48

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah na Štajerskem.

Zdravje je največje bogastvo.

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in ne nadkvaljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebne odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženeje velike in male gliste ter bolečine, po teh provzročene. Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter «koliko» in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in «madrone» in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobiva se samo v **„Mestni lekarni v Zagrebu“**. Naručuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov trg št. 80 poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K — h.	4 ducati (48 stekl.)	14 K 60 v.
2 „ (24 „)	8 „ — „	5 „ (60 „)	17 „ — „
3 „ (36 „)	11 „ — „		

Priznalnih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so z posebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili: Ivan Barentinčič, učitelj; Janko Kišur, kr. nadlogar; Stefan Barčić, župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelić, šivilja; Jožef Seljanić, kmet, i. t. d.

Mestna lekarna v Zagrebu,

Mestni trg št. 80, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena leta 1860.

Ustanovljena leta 1860.

Za marljivega trgovca-Slovenca sigurna prihodnjost!

Posestvo za trgovino

z enonadstropno hišo za stanovanje in hišo za prodajalno (18 delov), dvoriščnimi poslopji in vodnjakom na dvorišču, približno 3 orale travnikov, njiv in vrta, kompletna oprava za prodajalno (mešane trgovine), v nekem večjem prijaznem trgu na Spodnjem Štajarskem s sedežem oblasti in železniško postajo se radi nastalih razmer proda za 11.300 gld. Plačati je naprej 1600 do 2000 gld., ostanek pa v poljubnih obrokih.

Ponudbe je poslati pod «Ugodna prilika» na upravništvo «Slovenskega Štajerca» v Kranju. 44

Izvrsten okus kave doživetje s primešanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorok dragovoljno.
Poštna 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastoj pošiljani mesečnik.

Vydrove žitna kava Praga-VIII.

Stanje hranilnih vlog nad
19 milijonov kron.

Stanje rezervnega zaklada
nad 650.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mesnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštnih hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 3/4% na leto. — Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menjice in vrednostne papirje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Podružnica v Celovcu. Podružnica v Spiljetu.

Akcijski kapital 1.000.000 K.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjizice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške
ženitninske kvacije.

Eskomt in inkasso menic.

Borzna naročila.

Promet s čeki in nakaznicami.

Največja in najcenejša

domača narodna eksportna tvrdka ur, zlatnine
in srebrnine. Priznано dobro blago!

Žepne ure so pravega švicarskega izdelka.

H. Suttner

urar

v Kranju (Kranjsko).

Zalagatelj družbe c. kr. državnih uradnikov za Avstrijo, priporoča svojo bogato zalogo finih in natančno idočih švicarskih ur, zlatnine in srebrnine. — Mali dobiček, veliko spečavanje. — **Čeniki na zahtevo zastoj in poštnine prosto.**

Opomba. Da je moje blago zares fino in ure zanesljivo idoče, je dokaz to, da razpošiljam iste na vse kraje sveta. Kdor hoče kupiti dobro idočo uro, naj se zaupno obrne na mojo tvrdko.

Ustanovljeno 1. 1832.

Priznано najboljšje oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurencu po finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

prva tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. Zaloga slikarskih in pleskarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.

Prodaja na debelo.

Prodaja na drobno.